

DECYZJA

Na podstawie art. 156 § 1, art. 157 § 1-2 i art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący – Małgorzata Pałka
Członkowie - Maciej Stasiewicz
- Jarosław Dobkowski

na posiedzeniu w dniu 6 maja 2025 r. po wszczęciu na wniosek oraz reprezentowanych przez pełnomocnika postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wydanej przez Wójta Gminy Jonkowo z dnia 21 czerwca 2023 r., znak: GK.6220.6.2021, w przedmiocie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo.

rozstrzygnęło

odmówić stwierdzenia nieważności wymienionej powyżej decyzji organu pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Z akt sprawy wynika, że decyzją z dnia 21 czerwca 2023 r. o nr GK.6220.6.2021 Wójt Gminy Jonkowo po rozpatrzeniu wniosku z siedzibą w Olsztynie uzgodnił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo. Decyzja ta stała się ostateczna 20 lipca 2023 r.

Wnioskiem z dnia 13 lutego 2025 r. zwrócili się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie (data wpływu do Kolegium 14 lutego 2025 r.) z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności wskazanej wyżej decyzji. W treści swojego wniosku wskazali, że w ich ocenie decyzja wydana została z rażącym naruszeniem prawa, była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały, zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa (art.156 § 1 pkt 2,5 i 7 Kpa). Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie następujących przepisów prawa:

- art. 66 ust 1 pkt 5-7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, raport nie zawiera wymaganego prawem opisu wariantów przedsięwzięcia oraz wymaganej prawem ich ilości,
- art. 66 ust.1 pkt 3b ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez brak informacji na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,

znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Na obszarze położonym w niewielkiej odległości od planowanej inwestycji planowane są przez tego samego wnioskodawcę inne farmy fotowoltaiczne, a informacja o planowanych przedsięwzięciach jest znana organowi z urzędu;

- art. 66 ust 1 pkt 15 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez pominięcie analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

- art. 33 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez zaniechanie podania do publicznej wiadomości informacji o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;

W dniu 3 kwietnia 2025 r. Kolegium wszczęło postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wydanej przez Wójta Gminy Jonkowo z dnia 21 czerwca 2023 r., znak: GK.6220.6.2021, w przedmiocie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo.

Po przeprowadzeniu postępowania w niniejszej sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 61 a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego gdy żądanie o którym mowa w art. 61, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

Zatem w obecnym stanie prawnym, w sytuacji gdy wniosek o wszczęcie postępowania nieważnościowego złoży podmiot nie będący stroną, organ wyższego stopnia zobowiązany jest wydać rozstrzygnięcie o odmowie wszczęcia postępowania, które następuje w drodze postanowienia.

W orzecznictwie przyjmuje się, że stroną postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności jest nie tylko strona postępowania zwykłego zakończonego wydaniem decyzji, lecz również każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku mogą dotyczyć skutki stwierdzenia nieważności decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 grudnia 1999 r., sygn. IV S.A. 2520/98, LEX 48669). Z treści przytoczonych uwag wynika jednoznacznie, że stroną postępowania nieważnościowego jest jedynie ten kto posiada interes prawny w kwestionowaniu danego rozstrzygnięcia. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa interes prawny ma charakter materialnoprawny. Musi więc istnieć norma prawa materialnego, która przewiduje w określonym stanie faktycznym i w odniesieniu do

konkretnego podmiotu możliwość wydania określonego aktu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 września 2001 r., I S.A. 2326/00 LEX nr 54528, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 marca 2001 r., I S.A. 2312/99 LEX nr 78956). Inaczej rzecz ujmując ustalenie interesu prawnego sprowadza się do ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego materialnego, a sytuacją konkretnego podmiotu polegającą na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie jego pozycji materialnoprawnej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2000 r., III SA 1876, LEX 47938). Od tak określonego interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest taką sytuację, w której dany podmiot jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, nie może jednak tego interesu poprzeć przepisami prawa mającego stanowić podstawę skierowania żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 września 1999 r., IV S.A. 1285/98, LEX nr 47898, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 września 1999 r., IV S. A. 2473/98, LEX 47873).

Zgodnie z obowiązującym art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), dalej ustawa, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W świetle tego przepisu, do kręgu stron postępowania w sprawie decyzji środowiskowej - oprócz inwestora, należą wyłącznie te podmioty, których nieruchomości znajdują się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia. Ustawodawca zdefiniował pojęcie obszaru oddziaływania poprzez wyliczenie trzech przesłanek. Przy spełnieniu którejkolwiek z nich dany podmiot winien być uznany za stronę w postępowaniu. Przepis ten zawęża zatem pojęcie strony w porównaniu z art. 28 k.p.a. Celem zatem dokonania oceny, czy dany podmiot będzie miał przymiot strony w takim postępowaniu, konieczne jest ustalenie do jakich nieruchomości przysługuje mu prawo rzeczowe oraz - jeśli nie znajdują się one w odległości 100 metrów od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie - jakie jest ich aktualne i potencjalne przeznaczenie wynikające z planu miejscowego (gdyż tak należy rozumieć zwrot: "zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem") i czy z uwagi na usytuowanie w stosunku do terenu planowanej inwestycji, inwestycja ta spowoduje przekroczenie standardów jakości środowiska na tych nieruchomościach lub będzie znacząco oddziaływać na nie w taki sposób, że może wprowadzić ograniczenia w ich zagospodarowaniu.

Z akt sprawy wynika, iż przysługuje prawo rzeczowe do działek nr 77/28, 77/29, 77/30, 77/31 oraz 77/36 obręb Mątki, gmina Jonkowo. Działki nr 77/29 oraz 77/30 przylegają bezpośrednio do działki inwestycyjnej nr 69/13 obręb Mątki, gmina Jonkowo. W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, iż nieruchomość wnioskodawców znajduje się w odległości 100 metrów od

terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. Co więcej w toku postępowania zakończonym wydaniem decyzji organu I instancji z dnia 21 czerwca 2023 r., znak: GK.6220.6.2021, w przedmiocie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo, wnioskodawcom przysługiwał status strony.

Przechodząc do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych instytucja stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej stanowi odstępstwo od zasady stabilności prawomocnych orzeczeń. Postępowanie w tym trybie jest samodzielnym postępowaniem administracyjnym, którego istotą jest ustalenie, czy nie zachodzi jedna z przesłanek wymienionych enumeratywnie w art. 156 § 1 Kpa. Oznacza to, iż w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji, organ nadzoru nie może rozpatrywać sprawy co do jej istoty, tak jak w postępowaniu odwoławczym (wyrok NSA z 22 lutego 2001 r., II SA 2709/99).

Stosownie do treści art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco,
- 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
- 6) w razie niewykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Dokonując oceny, czy zachodzą przesłanki z art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ orzekający w tym zakresie jest zobowiązany ustalić zarówno stan faktyczny, jak i stan prawny z daty wydania decyzji, w stosunku do której toczy się postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji. Postępowanie nadzorcze jest bowiem odrębnym postępowaniem i nie ma na celu ponownego zbadania sprawy jak to uczynił organ w postępowaniu zwykłym. Ponadto należy mieć też na uwadze i to, że w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej nie jest dopuszczane prowadzenie nowych dowodów. Zastosowanie sankcji nieważności nie można wyprowadzać z odmiennej mocy dowodowej, na której organy orzekające w sprawie oparły ustalenie stanu faktycznego. Oparcie stosowania sankcji nieważności na różnicy w ocenie mocy dowodowej materiału dowodowego byłoby sprzeczne z zasadą ogólną trwałości decyzji administracyjnej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2011 r., I OSK 363/10, LEX nr 745223).

Wniosek o stwierdzenie nieważności wskazanej na wstępie decyzji organu I instancji zmierza do jej eliminacji z obrotu prawnego w pierwszej kolejności z uwagi na jedną z przesłanek stwierdzenia nieważności decyzji jaką jest wydanie jej z rażącym naruszeniem prawa. W orzecznictwie sądów administracyjnych wyjaśnia się, że naruszenie prawa ma charakter rażący, gdy akt administracyjny został wydany wbrew nakazowi lub zakazowi ustanowionemu w przepisie prawnym, wbrew wszystkim przesłankom nadano prawa albo ich odmówiono, albo obarczono stroną obowiązkiem albo uchylono obowiązek. Cechą rażącego naruszenia prawa jest to, że treść aktu pozostaje w jawnej sprzeczności z treścią przepisu przez proste zestawienie ich ze sobą. Dla oceny, czy dane naruszenie prawa ma charakter rażącego naruszenia istotne są skutki które to naruszenie wywołuje, jeżeli skutki te są niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności, to takie naruszenie ma cechy rażącego naruszenia prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2011r., II OSK 2226/10, LEX nr 824448). Ponadto podkreśla się, iż przepis

art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. nie pozwala na stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej bez wskazania treści normy prawnej, która została naruszona i bez podania powodów, dla których to naruszenie należy zaliczyć do kategorii rażącego naruszenia prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2011 r., I OSK 363/10, LEX nr 745223).

Analiza zarzutów stawianych przez wnioskodawczynię nie pozwala jednakże w ocenie składu orzekającego Kolegium na uznanie, iż decyzja organu I instancji została wydana z rażącym tj. ewidentnym naruszeniem prawa.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo. Powierzchnia terenu przeznaczanego pod inwestycję wynosi 16,8 ha.

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji należy opierać o przepisy obowiązujące w momencie jej wydania.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj. zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Zgodnie z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1094- dalej ustawa), przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Zgodnie z Art. 79 ust 1 ustawy, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do art. 66 ust 1 ustawy, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w

art. 62 ust. 1 oraz zawierać m.in:

- informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

- opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,

- b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

- określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

- porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,

- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,

- c) dobra materialne,

- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,

- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,

- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

- uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

- analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

Stosownie do art. 80 ust 1 i ust 2 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;

- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Zgodnie z art. 82 ust 1 ustawy, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

- 1) określa m.in:

- istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

-wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,

-przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

Stosownie do art. 85 ust 1 i ust 2 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, a uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a)informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b)informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

–ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

–uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

–wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c)uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Z akt sprawy wynika, że organ I instancji przeprowadził ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko co implikowało konieczność udziału społeczeństwa w postępowaniu. I tak organ I instancji obwieszczeniem z dnia 16 maja 2023 r. w trybie art. 33 ust 1 w zw. z art. 79 ust 1 ustawy, podał do publicznej wiadomości informację o prowadzonym postępowaniu w sprawie, jej przedmiocie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień; możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania(od 16 maja 2023 r. do 15 czerwca 2023 r.) oraz organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków. Obwieszczenie zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń UG w Jonkowie oraz na tablicy ogłoszeń w miejscowości planowanej inwestycji. Z akt sprawy wynika, że przed wydaniem decyzji w sprawie, do organu I instancji nie wpłynęły uwagi i wnioski ze strony społeczeństwa. Natomiast po wydaniu decyzji będącej przedmiotem wniosku o stwierdzenie nieważności, organ I instancji w trybie art. 85 ust 3 ustawy obwieszczeniem z dnia 21 czerwca 2023 r. podał do publicznej wiadomości informację o jej wydaniu, a także udostępnił jej treść na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu w terminie od 21 czerwca 2023 r. do 5 lipca 2023 r. Nie jest zatem zasadny zarzut wnioskodawców dotyczący rażącego naruszenia przez organ I instancji art. 33 ustawy.

Zwrócić w tym miejscu uwagę należy, iż raport środowiskowy przedstawiony w toku postępowania przez inwestora zawiera w pkt 23 analizę możliwych konfliktów społecznych

związanych z planowanym przedsięwzięciem (w którym wykazano brak przewidywanych konfliktów społecznych w szczególności ze strony właścicieli najbliższej zabudowy mieszkaniowej).

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiony w toku postępowania przez inwestora zawiera również opis wariantów realizacji przedsięwzięcia (str.18-20 raportu). Wskazano w nim wariant zerowy – bezinwestycyjny, wariant alternatywny oraz wariant proponowany do realizacji, który jest również wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Różnica pomiędzy wariantem alternatywnym a wariantem proponowanym do realizacji opiera się o odmienny technologicznie sposób montażu konstrukcji wsporczej paneli fotowoltaicznych (montowanej za pomocą kotew na podłożu betonowym albo wbijanych kafarem w ziemię co będzie mieć bezpośrednie przełożenie na środowisko z uwagi na inny zakres powierzchni biologicznie czynnej pod panelami). W dodatkowych wyjaśnieniach, inwestor za pismem z dnia 27 lutego 2023 r. przedłożył porównanie oddziaływania przedstawionych wariantów (realizacyjnego oraz alternatywnego) na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym na faunę, florę, gleby, klimat, krajobraz, ludzi, obszary chronione, ciągłość korytarzy ekologicznych, powietrze, wody powierzchniowe i podziemne, zabytki, dobra materialne. Porównano również proponowane warianty pod kątem promieniowania elektromagnetycznego, wytwarzania ścieków, odpadów oraz wpływem na klimat akustyczny. Końcowo przedstawiono również uzasadnienie dla proponowanego przez inwestora wariantu z uwzględnieniem w/w oddziaływań.

Na gruncie orzecznictwa sądowo-administracyjnego co do zasady przyjmuje się, iż w raporcie o oddziaływaniu danego przedsięwzięcia na środowisko powinny być opisywane co najmniej trzy warianty realizacji danego przedsięwzięcia. Są to wariant proponowany przez inwestora, racjonalny wariant alternatywny oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Niepodejmowanie przedsięwzięcia nie jest przy tym uznawane za wariant realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Jednocześnie zdaniem części orzecznictwa na gruncie ustawy, wariant proponowany przez inwestora może się pokryć z wariantem najkorzystniejszym dla środowiska (vide: wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 10 stycznia 2017r. sygn. II SA/Rz 609/16). Inwestor przedstawił racjonalny wariant alternatywny oraz odrębnie wariant proponowany przez inwestora, który został uznany jednocześnie za wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Przedstawił przy tym w raporcie porównanie wskazanych wariantów pod kątem ich wpływu na środowisko oraz stosowne uzasadnienie wyboru wariantu inwestorskiego. Biorąc powyższe pod uwagę, brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności wskazanej na wstępie decyzji z uwagi na rażące naruszenie art. 66 ust 1 pkt 5-7 ustawy. O rażącym naruszeniu prawa można mówić tylko wówczas, gdy podjęte rozstrzygnięcie jest w sposób oczywisty sprzeczne z treścią niebudzącą wątpliwości i mającej zastosowanie w danej sprawie normy prawnej. Natomiast nie można mówić o rażącym naruszeniu prawa w przypadku zastosowania jednego z możliwych do zastosowania wariantów wykładni danego przepisu.

Wreszcie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (str.83-84 raportu). oraz wyjaśnienia inwestora zawarte w piśmie z dnia 27 lutego 2023 r. (pkt V) zawierają również informację dotyczącą oddziaływań skumulowanych przedsięwzięcia. Wynika z nich, iż oddziaływanie skumulowane na etapie realizacji przedsięwzięcia zamknie się w istocie w granicach działek inwestycyjnych. Natomiast oddziaływanie skumulowane na etapie eksploatacji przedsięwzięcia mogą wystąpić jedynie w zakresie zajęcia terenu i oddziaływania na krajobraz co może zostać zniwelowane poprzez dokonanie nasadzeń roślinności izolacyjnej. Raport środowiskowy zawiera również informacje dotyczące kwestii oddziaływań transgranicznych planowanego przedsięwzięcia (str.84 raportu.).

Co istotne organ I instancji w toku postępowania zakończony wydaniem decyzji z dnia 21 czerwca 2023 r., znak: GK.6220.6.2021, w przedmiocie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW i wysokości do 3 m na działkach nr ew. 69/13, 70/2 położonych w obrębie Mątki, gmina Jonkowo uzyskał również stosowne pozytywne opinie i uzgodnienia organów wyspecjalizowanych tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Olsztynie PGW Wody Polskie, a zawarte w nich istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz wymagania konieczne do uwzględnienia w dokumentacji o której mowa w art.82 ust pkt 1 c ustawy, zostały uwzględnione w całości przez organ I instancji w osnowie decyzji z dnia 21 czerwca 2025 r., znak: GK.6220.6.2021.

W ocenie składu orzekającego Kolegium uzasadnienie decyzji organu I instancji z dnia 21 czerwca 2025 r., znak: GK.6220.6.2021. odpowiada wymaganiom przytoczonego na wstępie art. 85 ust 2 ustawy.

Podsumowując, w rozpatrywanej sprawie nie można zarzucić decyzji organu I instancji jasnego i jednoznacznego naruszenia norm proceduralnych jak i materialnych. Ewentualne uchybienia nie mają w ocenie składu orzekającego Kolegium charakteru rażącego, a tylko takie mogą być podstawą do eliminacji decyzji administracyjnej z obrotu prawnego.

Odnosząc się do podanej przez wnioskodawców przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji określonej w art. 156 § 1 pkt 5 Kpa wskazać przyjdzie, iż niewykonalność decyzji (lub postanowienia) w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 5 k.p.a. oznacza, że rozstrzygnięcie z przyczyn prawnych bądź faktycznych nie może zostać wykonane i niewykonalność ta musi istnieć już w dacie jego wydania, co w odniesieniu do niewykonalności prawnej oznacza niemożność zastosowania się do dyspozycji rozstrzygnięcia z uwagi na istniejący w obowiązującym prawie zakaz lub nakaz określonego zachowania pozostającego w sprzeczności z wydaną decyzją, zaś w odniesieniu do niewykonalności faktycznej brak możliwości wykonania decyzji z przyczyn technicznych, czy też z powodu trwałej niemożności jej wykonania z pozaprawnych przyczyn obiektywnych o charakterze nieusuwalnym (vide: wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2024 r. sygn. II GSK 1314/21). W okolicznościach przedmiotowej sprawy w ocenie składu orzekającego Kolegium brak jest istniejącego w obowiązującym porządku prawnym zakazu lub nakazu określonego zachowania pozostającego w sprzeczności z wydaną przez organ I instancji decyzją środowiskową. Podobnie nie wiadomo z jakich przyczyn technicznych przedmiotowa decyzja nie mogłaby zostać wykonana. Wnioskodawcy nie sprecyzowali tych okoliczności w złożonym wniosku.

Odnosząc się natomiast do przywołanej przez wnioskodawców przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji określonej w art. 156 § 1 pkt 7 Kpa wskazać należy, iż jak powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowo-administracyjnym wada nieważności decyzji z mocy prawa to wada wynikająca z treści przepisu szczególnego. Tylko jeżeli istnieje przepis przewidujący "nieważność z mocy prawa", możliwe jest wyeliminowanie wadliwej decyzji z obrotu prawnego. Tym samym musi istnieć przepis materialny w sposób wyraźny przewidujący sankcję nieważności w przypadku określonej wadliwości decyzji administracyjnej (vide: wyrok NSA z dnia 23 listopada 2016 r. sygn. II OSK 402/15). Aktualnie brak jest szczególnego przepisu prawa materialnego, który wprost przewidywałby nieważność decyzji środowiskowej w przypadku określonej wadliwości takiej decyzji. Treści takiego przepisu nie wskazali również w swoim wniosku zainteresowani.

Analiza akt sprawy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie nie zostały również spełnione pozostałe przesłanki warunkujące stwierdzenie nieważności określone w art. 156 § 1 Kpa.

Z przytoczonych powodów Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozstrzygnęło jak na wstępie.

Od niniejszej decyzji stronie służy prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r., poz. 935 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego,

Wpis stały od skargi wynosi 200,00 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

/podpisano podpisami elektronicznymi/

Przewodniczący - Małgorzata Pałka

Członkowie - Maciej Stasiewicz

- Jarosław Dobkowski

Otrzymują:

1.;
2. Pozostałe strony i uczestnicy – obwieszczenie w trybie art. 49 Kpa;
3. Wójt Gminy Jonkowo.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie;
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olsztynie;
3. Dyrektor Zarządu Zlewni w Olsztynie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie informuje, iż:

- 1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z siedzibą ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn.
- 2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@sko.cso.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
- 3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie: Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze) • Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa) • art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- 4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
- 5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
- 6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
- 7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.
- 8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
- 10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.